

Cena zł. 5

GRATIS

/Opłata pocztowa umieszczona ryczałtem.

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK IV.

LÓDŹ, PIĄTEK 29 KWIETNIA 1949 ROKU.

Nr 116 (1128)

Ramię przy ramieniu!

Wszyscy na pochód

W manifestacji pierwszomajowej nie zabraknie żadnego prawdziwego patrioty

Do 1-go Maja pozostały jeszcze tylko dwa dni. W całym kraju wreszcie nad ostatnimi przygotowaniem do tego radoznego święta. Nikt nie chce pozostać w tyle i każdy pragnie, aby właśnie jego zakład pracy, jego fabryka, szkoła, instytucja czy wieś wyparła jak najokazalej, jak najbardziej imponująco i potężnie w tym uroczystym dniu.

Komitety Majowe pracują gorątkowo i w pośpiechu. Miliony ludzi pracy, robotnicy, chłopci, inteligencja, młodzież — wszyscy obywatele Polski Ludowej włączyli się do kampanii pierwszomajowej. Jedni pracują nad wykończeniem dekoracji, inni nad uzupełnieniem hasel na transparentach, jeszcze inni zajmują się sprawami organizacyjnymi.

Wojewódzkie i miejskie komitety obywatelskie rozpracowywały dokładny program obchodu, rozplanowały trasę pochodu i kolejność manifestujących. Przygotowały szereg imprez, zabaw, rozrywek oraz postarały się o zaopatrzenie manifestujących w dostateczne ilości żywności i napojów, które będą dekabycia w ruchomych kioskach PSS czy PCH.

Na gmachach fabryk i instytucji ukazują się coraz liczniej transparenty i hasła, a wypisane na tablicach cyfry mówią wszystkim o wykonaniu zobowiązań pierwszomajowych, mówią o milionach oszczędności i o innych sukcesach.

Cyfrę tę poniosą robotnicy na ulice, by zmanifestować swój wielki wkład w dorobek Polski Ludowej, Polski kręcącej ku budowie nowego socjalistycznego ładu.

Cyfrę tę, to odpowiedź milionów Polaków na zakusy podżegaczy i kombi-

natorów wojennych, to wyraz poparcia dla milujących pokój narodów ze Związkiem Radzieckim na czele.

Tegoroczny 1-szy Maja będzie tak potężnym, jakim nigdy nie był. Potęgę tę tworzą miliony obywateli polskich, skupiający się coraz liczniej wokół klasy robotniczej w budowie nowej, silnej gospodarczo i politycznie Polski Ludowej.

Tegoroczny 1-szy Maja, to manifestacja siły scementowanej i potężnej jak potężna i scementowana jest polska klasa robotnicza i polski naród. Albowiem tegoroczne Święto Pracy nie tylko będzie obchodzić klasa robotnicza

— stało się ono własnością całego narodu polskiego i cały naród weźmie w nim udział!

Przy robotniku ramię w ramię kroczyć będzie chłop, inteligent, profesor i student, defilować w raz z nimi będzie cała młodzież szkolna i Wojsko Polskie.

1-go Maja nie zabraknie w pochodzie żadnego uczciwego Polaka - patrioty, któremu bliskie jest dobro Polski Ludowej i jej rozwój ku lepszej socjalistycznej przyszłości. Pod czerwonymi sztandarami skupią się wszyscy i wszyscy zmanifestują swą wielką radość!

Bezrobocie i strajki we Francji

W środę 70 proc. nauczycieli szkół paryskich opowiedziało się w referendum za 24-godzinny strajkiem, by poprzeć żądanie podwyżki płac.

W licznych miasteczkach departamentu Aisne robotnicy rolni rozpoczęli strajk w celu uzyskania podwyżki wynagrodzeń.

W całej Francji odbyły się w środę zebrań pracowników przemysłu skórzanego, zorganizowane wspólnie przez CGT i chrześcijańskie związki zawodowe na znak protestu przeciwko rosnącemu bezrobociu i ograniczeniu godzin pracy. 60 proc. pracowników tego przemysłu znajduje się bez pracy.

Według doniesień prasy, we Francji znajduje

się obecnie przeszło 100 tys. osób, pozabawionych całkowicie pracy. Ponadto kilkaset tysięcy osób jest zatrudnionych tylko częściowo.

Szczególne wzrosło ostatnio bezrobocie w przemyśle skórzanym, w którym notuje się ustawiczny spadek produkcji, na skutek tego, że nabywcy francuscy zmuszeni są do kupowania w ramach planu Marshalla obuwia, produkowanego w Niemczech.

W związku z tym, związek zawodowy pracowników przemysłu skórzanego, należący do CGT, oraz chrześcijański związek zawodowy podjęły wspólną akcję w celu przeciwdziałenia się wzrostowi importu do Francji obuwia niemieckiego.

Robotnicy dotrzymali słowa!

Zobowiązania majowe

wykonano na czas i dobrze

Lódzki świat pracy nie zawiódł i tym razem. Bo oto napływają już pierwsze meldunki o wykonaniu zobowiązań 1-Majowych przez część fabryk łódzkich.

Pracownicy PZPW nr. 6 zameldowali o wykonaniu zobowiązań 1-Majowych w dniu 26 bm. W sprawozdaniu z przebiegu akcji czytamy: „Chcemy pokoju, chcemy żyć i budować lepszą przyszłość dla naszych dzieci. Do dnia 20 bm. daśmy 695.500 kg przędzy czesankowej, zaoszczędziliśmy 36.246.000 zł. Do dnia 1 Maja wykonamy ponad plan 70.563 kg przędzy i zaoszczędzimy 3.850 zł.

Meldunek PZPDz im. T. Duracza brzmi następująco: „Nawiązując do naszej rezolucji powziętej w dniu 7 bm. w sprawie przedtermi-

nowego wykonania planu czteromiesięcznego do dnia 23 bm. zawiadamiamy, że zobowiązania powyższe wykończyliśmy w dniu 22 bm.”

Załoga robotnicza PZZPP nr. 2 melduje, iż zobowiązania pierwszomajowe dotyczące przedterminowego wykonania planu za okres 4 miesięcy zostały zrealizowane w dniu 19 bm. tj. w terminie podanym w zobowiązaniu.

PZPB nr. 9 komunikują, iż wszystkie zobowiązania zespołów zostały wykonane w terminie przewidzianym przez poszczególne grupy robotników. Na uwagę zasługują zwłaszcza osiągnięcia 1 Majowe zespołów przędzy Kulczyńskiej Zofii, oraz tkaczy, Miszczak Irenej, Kubika Stanisława i Kuleszy Marii wyróżniające się wysokim procentem jakościowym i gatunkiem. (ul)

Świat przygotowuje się do obchodu 1 Maja

ZSRR

Dzienniki moskiewskie poświęcają wiele uwagi przygotowaniom do obchodu 1 Maja.

„Izwestia” w artykule wstępnym podaje szereg faktów, świadczących o systematycznym rozwoju gospodarki narodowej ZSRR. Dziennik pisze, że naród radziecki kroczy twardo po drodze nieustannego rozwoju produkcji i postępu technicznego. Podczas gdy rozwój przemysłu w ZSRR oparty jest na źródłach wewnętrznych i na wyrólkach ludzi radzieckich, to w krajach kapitalistycznych buduje się wszystko na rachubach otrzymaniu kredytów od „wujaszka amerykańskiego”.

Związek Radziecki nie zna anarchii produkcji, kryzysów gospodarczych i bezrobocia i śmiało kroczy pod kierownictwem partii Lenina - Stalina do komunizmu, skutecznie realizując wielkie plany. Naród radziecki pełen jest patosu twórczego, jest pewnym swego jutra, praca jego jest twórcza.

„Krasnyj Flot” w związku z nadchodzącym świętem 1 Maja pisze o przyjaźni narodów Związku Radzieckiego. Dziennik podkreśla, że kierowniczą rolę w zespole narodów radzieckich należy do narodu rosyjskiego, który pierwszy podniósł sztandar walki o wyzwolenie z ucisku carskiego.

Czechosłowacja

W Czechosłowacji trwają przygotowania do uroczystości obchodu Święta 1 Maja. We wszystkich przedsiębiorstwach przemysłowych, w zakładach pracy, w szkołach, utworzono komitety organizacyjne, które przygotowują program manifestacji 1-Majowych, transparenty z hasłami, podkreślającymi jedność mas pracujących, jedność narodów w walce o pokój.

Potężne manifestacje 1-Majowe odbędą się w Pradze, w Bratysławie, Bernie i Morawskiej Ostrawie. W manifestacji 1-Majowej w stolicy Republiki Czechosłowackiej wezmą udział liczne delegacje z krajów demokracji ludowej.

28 bm. udała się do Czechosłowacji trzyosobowa delegacja Związku Młodzieży Polskiej, która weźmie udział w uroczystościach Pierwszomajowych w Pradze.

Do Warszawy przybędzie na obchód 1 Maja delegacja młodzieży czechosłowackiej.

Francja

Biuro polityczne francuskiej Partii Komunistycznej ogłosiło komunikat, w którym wzywa Francuzów do masowego udziału w tradycyjnej manifestacji pierwszomajowej, organizowanej przez Generalną Konfederację Pracy.

„Święto 1 Maja będzie nie tylko dniem walki o zadośćuczynienie żądaniom pracujących, ale również potężną manifestacją ludu francuskiego przeciwko wojennej polityce imperializmu, polityce, której pełnym wyrazem jest sprzeczny z wolą narodu Pakt Atlantyczny — stwierdza komunikat.

Biuro polityczne w imieniu klasy robotniczej i całego narodu przesyła braterskie pozdrowienia chińskiej Armii Ludowej i chińskiej Partii Komunistycznej, które pod przewodnictwem Mao-Tse-Tunga odniosły świetne zwycięstwa nad siłami reakcji, będącej na usługach imperialistów amerykańskich.”

Austria

Z okazji międzynarodowego święta pracy w dniu 1 Maja, Komunistyczna Partia Austrii wydała proklamację, w której stwierdza m. in.:

„W dniu 1 Maja, austriaccy robotnicy demonstrować będą przeciwko antyludowej polityce rządu austriackiego; przeciwko sabotowaniu przez władze rokowań w sprawie traktatu pokojowego, którego zawarcie zakończyłoby okupację kraju; przeciwko tworzeniu przez rząd Austrii nowej reakcyjnej armii, która stanowić ma przybytek do Paktu Atlantycznego.

Dzień 1 Maja musi stać się dniem walki przeciwko nowym atakom na stopę życiową austriackich robotników” — stwierdza odezwa.

Dar Picassa dla Polski

Delegacja polska na Światowy Kongres Obróńców Pokoju złożyła w Paryżu wizytę wielkiemu malarzowi Pablo Picassowi w jego pracowni.

W toku serdecznej rozmowy Picasso ze wzruszeniem wspominał o swym pobycie w Polsce w czasie Kongresu Wrocławskiego i przekazał delegatom Polski dar dla Muzeum Narodowego w Warszawie złożony z 32 oryginalnych litografii, osnu tych przeważnie na motywach polskich.

Nowe zwycięstwo greckiej armii demokratycznej

Agencja Elefiteri Ellada donosi, że na froncie Grammos, na odcinku Kamenik — Profitis Ilias i Pyrgos Stratsanis, toczy się od 40 godzin gwałtowna bitwa.

26 kwietnia po południu jednostki armii demokratycznej kontratakowały od strony Kamenik. Monarchofaszyści ponieśli wielkie straty. W ciągu dwóch dni — 25 i 26 kwietnia — stracili oni 2.115 zabitych, rannych i jeńców. W ręce armii demokratycznej wpadło uzbrojenie całej brygady. 2 samoloty monarchofaszystowskie zostały zestrzelone.

Nieugięta wolę walki o pokój

przekazały w imieniu narodu delegacje polskie w Paryżu i Pradze

Dnia 28 bm. powróciła z Paryża delegacja polska na Kongres Pokoju. Na pięknie udekorowanym lotnisku na Okęcu witali delegację przedstawiciele Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju, przedstawiciele KC PZPR, KCZZ, liczne delegacje robotników z zakładów przemysłowych stolicy oraz młodzież ZMP i SP. „Z natchnieniem śledziliśmy przebieg Kongresu — stwierdził w krótkim, serdecznym przemówieniu prof. Lange. — Kongres pokazał siłę obozu demokracji i pokoju. Był on ciosem dla podżegaczy wojennych.”

W imieniu powracającej delegacji przemówił prof. Dembowski.

„Wracamy z ziemi francuskiej, przywołując do kraju ogrom wrażeń. Jedno jest jasne dla wszystkich członków naszej delegacji: po stronie światowego pokoju stoi olbrzymia potęga ludzi pracy, nauki i sztuki, którzy we wszystkich krajach przemawiają do siebie podobnym językiem.”

Sekretarz generalny KCZZ, delegat na Kongres Paryski, ob. Ćwik, podkreślił w swoim przemówieniu, że wkraczamy w

nowy etap aktywnej, ujętej w konkretne formy organizacyjne walki o pokój.

Delegacja polska — powiedział ob. Ćwik — wraca z Paryża w przekonaniu, że spełniła swe obowiązki, że przekazała Światowemu Kongresowi Pokoju nieugiętą wolę narodu polskiego walki o pokój.

Dnia 28 bm. o godz. 9.40 przybyła do stolicy delegacja polska, biorąca udział w obradach Kongresu Praskiego, stanowiącego integralną część Kongresu Pokoju w Paryżu.

„Kędy zapal tworzy cuda...”

Co 5 minut – nowy dom

Potężny rozmach budownictwa mieszkaniowego w Z. S. R. R.

Państwo radzieckie przeznacza w bieżącej pięcioletniej 42.300 milionów rubli na budownictwo mieszkaniowe to jest trzy razy więcej aniżeli w pięcioletniej przedwojennej. W latach 1946 – 1950 winny być odbudowane i zbudowane domy mieszkalne o powierzchni 72.400 tys. m. kw.

W ciągu ostatnich trzech lat odbudowano i zbudowano już 51 mil. m. kw. Z tej liczby 21 mil. m. kw. przypada na miasta i osiedla robotnicze Ukrainy Radzieckiej i 2,5 miliona m. kw. na Leningrad, który najwięcej ucierpiał w okresie działań wojennych.

W latach 1946 – 1948 odremontowano i zbudowano w miejscowościach wiejskich Związku Radzieckiego 1.600 tys. domów. Obliczono, iż w r. 1948 we wszech Federacji Rosyjskiej co 5 minut powstawał nowy dom. Szczególnie szybko rozwija się budownictwo nowych domów dla robotników wielkich przedsiębiorstw. Tak np. robotnicy zakładów automobilowych im. Stalina w Moskwie otrzymali w ciągu ostatnich trzech lat 17 tys. m. kw. powierzchni mieszkalnej, a górnicy kombinatu „Woroszyłowgradugol” otrzymali w r. ub. mieszkania o powierzchni 128 tys. m. kw.

Szybkie tempo budownictwa mieszkaniowego tłumaczy się daleko idącą mechanizacją i zastosowaniem nowych metod budowy. W ostatnich trzech latach powstał w Związku Radzieckim szeroko rozwinięty przemysł budowy domów standardowych, który posiada swoje przedsiębiorstwa na Ukrainie, Białorusi, w obwodach: leningradzkim, kostromskim, nowogrodzkim, w Republice Karelo-Finlandzkiej itd. Poza tym powstała szeroka sieć fabryk i zakładów produkujących standardowe elementy domów, bloki i płyty alabastro-cementowe, schody, balkony itd.

Dzięki zastosowaniu przyspieszonych taśmowych metod pracy, buduje się obecnie w Moskwie 4-piętrowe niestandardowe domy średnio w ciągu 100 dni, a w osadach górniczych Zagłębia Donieckiego domy dwupiętrowe w ciągu 50 – 60 dni.

Wielką rolę w rozwoju budownictwa mieszkaniowego i gospodarki komunalnej odgrywa inicjatywa mas i aktywność związków zawodowych. W Stalingradzie

wielotysięczna armia ochotników, rekrutujących się z miejscowej ludności, pracowała w r. 1948 ponad trzy miliony godzin. Odbudowano przy tym i zbudowano ponad 70 tys. m. kw. powierzchni mieszkalnej, odgruzowano i wyrównano 600 tys. m. kw. ulic i placów, wykonano 164 tys. mtr. sześć. robót ziemnych, wy-

asfaltowano około 30 km. ulic i szos. Mieszkańcy Charkowa na odbudowę miasta oddali bezpłatnie 22 miliony godzin roboczych.

W r. b. budownictwo mieszkaniowe i rozbudowa gospodarki komunalnej miast radzieckich nabiera jeszcze większego rozmachu.

Ani jednego analfabety!

Wielka ofensywa kulturalna

w czasie od 1-go do 8-go maja

W dniach od 1-go do 8-go maja obchodzić będziemy „Tydzień Oświaty, Książki i Pracy”. W okresie tym trwać będzie nasilona akcja w kierunku propagowania walki z analfabetyzmem upowszechnienia czytelnictwa, zbliżenia społeczeństwa do najważniejszych wydarzeń światowych poprzez stały i bezpośredni kontakt z prasą codzienną i periodyczną.

W związku z tym na posiedzeniu Miejskiej Komisji Oświatowej „Tydzień Oświaty, Książki i Pracy”, które odbyło się w dniu 27 bm. omówiono szczegółowo program całokształtu akcji rozpracowując go dla poszczególnych instytucji, które zgłosiły swój akces do obchodu Tygodnia.

Działalność Komisji w tygodniu propagandowym pójdzie w kierunku mobilizacji wszystkich środków w akcji czytelnictwa i walki z analfabetyzmem. Szereg instytucji jak np. T.P.Z., Z.M.P., Miejski Wydział Oświaty, Kuratorium itp. zorga-

nizują kursy szkolenia analfabetów, oraz przeprowadza rejestrację na poszczególnych zakładach pracy.

Ożywioną akcję rozwinię Komisja w dziale upowszechnienia czytelnictwa, książek i prasy organizując kioski z książkami i prasą, zwiększając sieć bibliotek rejonowych, organizując wycieczki do bibliotek, konkursy poprawnego czytania, wieczory autorskie i literackie, kursy samokształceniowe itp.

Propaganda czytelnictwa prasy polegać będzie na organizacji czytelnictwa gazet i czasopism w czytelnich publicznych oraz na werbunku prenumeratorów indywidualnych.

W ramach rozbudowy sieci bibliotek rejonowych Łódź otrzyma 2 nowe biblioteki, oraz 10 punktów bibliotecznych z 1.000 nowych książek. Rozbudowana zostanie również Miejska Czytelnia Czasopism. (w)

Ruch racjonalizatorski

ujęty będzie w lepsze ramy organizacyjne

Wczoraj odbyła się konferencja przewodniczących zakładowych Komitetów Współzawodnictwa Pracy, zorganizowana przez OKZZ Łódź.

Po zagajeniu zebrania przez II sekretarza KŁ. PZPR ob. Zebrowskiego referat o roli ruchu zawodowego wygłosił ob. Ambroziak. W toku dyskusji omówiono efektywne osiągnięcia poszczególnych zakładów pracy w ramach zobowiązań 1-Majowych. Jak dotychczas prym w tej akcji wiodą kolejarzy łódzcy.

Zebrani zapoznali się z najważniejszymi wytycznymi dla zakładowych Komitetów Współzawodnictwa Pracy, których zadania streszczają się w kilku najważ-

niejszych punktach. Komitety na terenie swych zakładów pracy winny odbywać narady techniczne w sprawie współzawodnictwa pracy. Zebrania te odbywać się powinny przynajmniej 1 raz na miesiąc. Należy zaprowadzić kartoteki przodowników pracy, oraz popularyzować ich nazwiska i doświadczenia, ująć w lepsze ramy organizacyjne ruch racjonalizatorski, oraz pilnować, aby wynalazki racjonalizatorskie wprowadzane były do wszystkich zakładów danej branży. Należy też organizować comiesięczne narady branżowe, oraz przestrzegać sprawiedliwego i terminowego premiowania przodowników pracy i racjonalizatorów. (w)

Nasze Pały

JARMILA: Naturalnie, że nie może Pani po zostawieć matki samej. Widocznie matka Jej uważa za swój obowiązek czuwać nad ojcem i chciałaby również aby i Pani jej pomogła w tym. Może spróbuje Pani pomówić z ojcem i skierować go do lekarza. Alkoholizm jest bowiem chorobą i tylko przy pomocy lekarza można się z niego wyliczyć.

STUDENTKA IRENA: Proszę poradzić awemu krewnemu, aby zwrócił się w swej sprawie do Starostwa Grodzkiego w Białym Stoku, gdzie obecnie zamieszkuje.

KLIBER MIROSLAW: W tej sprawie najdo kładniejszych informacji będzie Pan mógł zasięgnąć w RKU.

ZOFIA CIESIELSKA: — Niestety, Pani utwory nie nadają się dla naszego pisma. Mo że nawiąże Pani kontakt z którymś z pism kobiecych.

LUCYNA ZMUDZIŃSKA: Proszę wnieść sprawę do sądu z żądaniem alimentów dla dziecka. Jeżeli mąż Pani jest alkoholikiem i bije Panią, a tym samym uniemożliwia wy chowanie Waszego dziecka, sprawę przeciw ko niemu na pewno Pani wygra. Dobrze, że Pani wyjeżdża do brata, stamtąd należy założyć sprawę do sądu przeciwko mężowi o alimenty.

NIEDOŚWIADCZONA DZIDZIA: Radzimy stanowczo przed tym skończyć szkołę. Ma Pani dopiero lat 14-cie. Nie może więc być nawet mowy o małżeństwie w tym wieku, chociażby ze względów prawnych.

A. WRÓBLEWSKI: Proszę w tej sprawie poinformować się w RKU.

POLANALFABETA: Wiadomości na ten temat udzieli Panu w Towarzystwie Opieki nad Zwierzętami, ul. Piotrkowska 49.

PEACHTA MARIA ze SŁUPSKA: Nie wolno zwalniać kobiet ciężarnych z pracy na trzy miesiące przed rozwiązaniem. Proszę natychmiast skierować swoją sprawę do Sądu Pracy w swoim mieście. O adres Sa du może się Pani dowiedzieć w Starostwie, lub w Zarządzie Miejskim (Magistracie).

JANUSZ i WALDEMAR: Nie ma obecnie szkoły kadetów. W ich miejsce istnieją szko ty oficerskie i podoficerskie dla wojskowych zawodowych. Bliższych szczegółów będziecie Panowie mogli zasięgnąć w RKU.

Tanie potrawy dla uczestników pochodu

Uczestnicy pochodu pierwszomajowego po zakończeniu uroczystości będą mogli taniej niż zwykle spożyć gorące dania. Zrzeszenie Gastronomicznych zobowiązało się bowiem do stosowania 20-procentowych ulg w dniu pierwszym maja na wszystkie potrawy, spożywane na miejscu. Jeśli więc za obiad płaćto się zwykle 100 złotych, to w dniu 1 maja kosztować on będzie tylko 80 złotych. (kb)

TECHNIKÓW BUDOWLANYCH
DACHÓWKARZY
CIEŚLI
MURARZY
TERRAKOCIARZY I
ROBOTNIKÓW
poszukuje
PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWLANE
Łódź, ul. Piotrkowska 171

Codzienna nowelka „Expressu”

Samouk

Bogaty przemysłowiec miał wprawdzie auto, że jednak lekarze zalecili mu używanie ruchu, tym razem wybrał się na przechadzkę pieszo.

Opodal rzeczki, na skraju malowniczej łąki, zobaczył niespodziewanie jakiegoś mężczyznę, który, trzymając deseczkę na kolanach, malował coś bardzo pilnie.

W tej małej osadzie nie było artystów, zainteresowany fabrykant podszedł więc trochę bliżej i wtedy też poznał malującego.

Był to jeden z robotników, pracujących w jego fabryce.

— Cóż to, malujecie? — zatrzymał się obok niego fabrykant, który był dzisiaj w doskonałym humorze.

— Tak, trochę! — odparł robotnik.

Fabrykant spojrzał ironicznie na kar ton, był bowiem pewny, że ujrzy straszliwe bohemy amatora, a tymczasem nie bez zdziwienia skonstatował, że ten pejzaz jest jednak dziełem rzetelnego artysty.

— Niezłe, niezłe! — przyznał protekcyjnie — pokażcie no, co macie tam w teczkę? O, fragment brzegu rzeczki?... trochę architektury... obrazek z fabryki... a to portret kobiety... Nienajgorszy... nienajgorszy!... Czy uczyliście się kiedyś malarstwa?

— Nigdy, panie dyrektorze! Jestem samoukiem. Już w dzieciństwie chwyciłem za ołówek i rysowałem to i owo

z większym albo mniejszym powodzeniem, a później zacząłem malować farbami... Dużo pracowałem nad sobą i pokochałem sztukę.

— Wielkie słowo „pokochałem sztukę”! — mruknął fabrykant — czy robotnik taki, jak wy, może naprawdę zainteresować się sztuką?

— Widać, że może! — przerwał mu sucho robotnik — Cały swój wolny czas poświęcam dokształcaniu się i w rezultacie nawet pan, panie dyrektorze przyznaje, że wyniki mojej pracy nie są ostatnie.

— No tak! — przyznał fabrykant i nagle ożywił się.

— Wiecie co? A gdybyście tak zrobili portret mojej córki? Spróbujcie, może się wam uda!

Portret udał się rzeczywiście, bo utalentowany samouk wziął się do pracy z rzetelnym zapalem. Panna pozowała mu bez większego entuzjazmu, ale kiedy obraz był gotów, przyznała, że nie jest zły i obiecała nawet łaskawie oprawić go w złote ramki i powiesić w swoim pokoju...

— To nie jest Matejko ani Malczewski ale ujdzie! — przyznał również jej ojciec, po czym podał protekcyjnie malarzowi dwa palce...

Domorośli artysta wracał potem do domu w dziwnym nastroju. Właściwie niczego nie spodziewał się od fabrykanta, a jednak podświadomie budził

się nadzieją, że jeśli ten, zainteresowany jego zdolnościami, nie pomoże mu, to może przynajmniej udzieli mu rady jak to zrobić, ażeby mógł kształcić się dalej i dojść do jeszcze lepszych wyników.

Rozumiał, że nie wolno liczyć mu na nikogo, lecz w dalszym ciągu wszystkie swoje wolne od zajęć chwile poświęcał umiłowanej sztuce, aczkolwiek wiedział dobrze, że pozostanie zawsze tym czym jest: więc zdolnym ale nikomu nieznanym i nikomu niepotrzebnym dytlem.

Potem przyszła wojna, okres terroru, łapanek, obozów koncentracyjnych i krematoriów, a wśród wielu, których złe losy przygnały do Oświęcimia, znalazł się również i nasz bohater.

To były straszne miesiące. Twardy robotnik przetrwał jednak najcięższy okres i wrócił znowu do swojego rodzinnego miasteczka.

Niestety, prawy rękaw jego marynarki zwisał pusty, albowiem stała się najstraszniejsza rzecz, jaka spotkać mogła artystę: stracił w Oświęcimiu rękę.

— Pracować będę mógł lewą ręką, ale czy można malować, nie mając prawej? — żałował głucho rozpacz.

Ale też był to człowiek nie ulepiony z młękowej gliny! Okrutnie skrzywdzony przez los, nie chciał skapitulować, ale przemógł samego siebie i, chociaż nie był małkutem, nauczył się malować lewą. Ze zaś życie pogłębiło go, obrazy jego stały się jeszcze bardziej dojrzałe, jeszcze doskonalsze niż dawniej.

Wreszcie pewnego dnia wyczytał wiadomość, że w Warszawie odbędzie się konkurs prac malarsko-plastycznych, zorganizowany przez Związki Zawodowe, poszukujące nowych talentów wśród szerokiego mas robotniczych.

Tamto zdarzenie z fabrykantem nauczyło go przed laty, że nie należy się spodziewać niczego od nikogo, ale teraz postanowił zaryzykować.

— Przecież czasy zmieniły się! Mam dzisiaj inną rzeczywistość, więc skoro szukają talentów wśród robotników spróbuję! — pomyślał i posłał do Warszawy swoich 33 prac malarskich.

I oto wszystko dalsze przypomina scenariusz filmu. Parę dni potem przyszła do niego depesza, w której KCZZ donosi mu, że obrazy jego wzbudziły ogólny podziw, że otrzymał nagrodę i że ma natychmiast przyjechać do Warszawy, gdzie wspólnie zadczyduje się o jego przyszłości.

W każdej noweli powinno być jakieś zaskoczenie, spytacie więc, jaka jest pointa tego opowiadania?

Otóż jest i to nieoczekiwana: oto ta historia nie jest zmyślona, ale osnuta została na zupełnie autentycznym wydarzeniu.

Bohater tego opowiadania, robotnik-artysta, który został tak pięknie wyróżniony za swoje prace, nie jest tworem fantazji autora, ale człowiekiem z krwi i kości, — a nazywa się on Lipowiczem i jest robotnikiem fabryki „Franka” w Skawinie.

PRZYGODY WICKA I WACKA

WACEK: — Te, Wicuś, patrz! Do-
stałem od Sobka tyle mięsa!
WICEK: — Nieraz ci już mówiłem,
byś od Sobka nic nie brał, bo to chy-
trus i sknera!

LITERAT: — Sensacja! Sobek gdzieś
tanie kupił mięso i okazało się, że to...
psie!
WACEK: — O rety!...
WICEK: — Smaczno!...

WACEK: — Azor! Azor! Azor!
WICEK: — Nic innego, tylko go
skradziono na schabl...
WACEK: — Jak pragnę czkawki!
Zjedliśmy wychowanka!

DOZORCA: — A o tym Sobku, to
całkiem niesprawiedliwe plotki, bo mię-
so wcale nie było psie, tylko ze zwy-
czajnych, zdechłych szkap!
WICEK: — Wielka mi pociecha!

Matki w pochodzie dzieci pozostaną w żłobkach

I, II i III żłobki dzielnicowe Łodzi po-
stanowiły uczcić dzień 1 Maja całodzienną
pracą, aby w ten sposób umożliwić mat-
kom-robotnicom — wzięcie udziału w po-
chodach i uroczystościach, zorganizowa-
nych z okazji Święta Pracy.

Gluchonieme dzieci porządkują skwer miejski

Niezwykle wzruszającą scenę mogli obserwo-
wać przechodnie, którzy znaleźli się wczoraj
w godzinach popołudniowych na skrzyżowaniu
Śleniewicza i Daszyńskiego. Znajdujący się
tam skwer porządkowały gluchonieme dzieci,
które wraz ze swymi nauczycielami przystąpi-
ły do tej pracy w ramach czynu 1-Majowego.
Przechodząc więc przez ten skwer, starajmy
się nie deptać trawników, już chociażby przez
szacunek dla pracy działu gluchoniemej, któ-
ra tak ofiarnie porządkowała to miejsce! (kb)

Zmienione trasy tramwajów linii „1” i „11”

Od 2 maja r.b. trasa tramwajów linii nr. „1”
i „11” będzie zmieniona. „Jedynka” kursować
będzie od ul. Strykowskięj przez ul. Wojska
Polskiego, Franciszkańską, Kilińską, Napiór-
kowską, Piotrkowską, Placem Niepodległo-
ści i Rzgowską na Chojny (zamiast do Kolei
Obwodowej) i z powrotem tą samą trasą.
„Jedenastka” od Julianowa, przez Zgierską,
Piotrkowską, Pl. Niepodległości i Pabianicką
do Kolei Obwodowej (zamiast na Chojny) i z
powrotem tą samą trasą.

Humorek — to grunt!...

Zona przychodzi do męża i mówi:
— Muszę ci powiedzieć coś strasznego.
Twój przyjaciel Stasiek kocha mnie. Ja go
też kocham. Nie możemy bez siebie żyć. Sta-
siek powiedział, że gotów jest nawet zapłacić
ci po tysiącu złotych za każdy kilogram me-
go ciała.
— Hm... Wiesz jak my to zrobimy?...
— Wiesz się?...
— Nie, tylko się zastanawiam, skąd wziąć
teraz wagę...

Ktoś puka do mieszkania profesora. Profe-
sor otwiera drzwi. Na progu stoi żebrak.
— Proszę co łaska...
Uczony dał mu jałmużnę i wrócił do pra-
cy. Po dziesięciu minutach znów slychać pu-
kanie.
— Proszę co łaska...
— Jak to? — oburzył się profesor. — Przed
dziesięciu minutami dałem wam dziesięć zło-
tych.
— E! — mruczy żebrak z rozczerwiona-
niem. — Widzę, że z tym rozrągnięciem pro-
fesorów to zwykła bujda...

Siedzieli na ławce w zielonej alei. Było na-
strojowo i pachniało bez.
— Najważniejsza rzecz — powiedział mło-
dzian drżącym głosem — żeby między nami
była, jak to się mówi, harmonia... Ja na przy-
kład ubóstwiam naturę... A czy pani lubi
zwierzęta?...
— Mogę lubić... Dlaczego nie?...
— Na przykład, jakie zwierzęta pani lu-
bi?...
— Jeżeli mam być szczerą, to najlepiej lu-
bię smażoną rybę...

Miecio wraca ze szkoły.
— Mamusi, dzisiaj musieliśmy narysować
portret profesora...
— Bardzo pięknie... I kto z was najlepiej
narysował?...
— Ja... I dlatego pan profesor powiedział,
żebym więcej do szkoły nie przychodził.

Robotnikom na 1 Maja

PDT napecznia towarami!

Mięso, tłuszcz, stilony, angore i „tenis” — można nabywać już od dnia jutrzejszego

Dawno już nie było takiego ruchu wśród personelu łódzkiego PDT, jak
obecnie. Nawet przygotowania przed ubiegłymi świętami wielkanocnymi bled-
ną w porównaniu z tym, co się teraz dzieje. Bo też dawno już PDT nie
nagromadził takiej masy różnorodnych towarów jak teraz, przed 1-ym Majem!
Wszyscy zajęci są przy sortowaniu i układaniu na półkach olbrzymiej ilości
artykułów, przeznaczonych dla świata pracy robotniczej Łodzi.

O rozmiarach tego zaopatrzenia niech
świadczą ilości towarów, które ukażą się
np. w dziale spożywczym. Na pierwszy
plan wysuwa się mięso, którego PDT
otrzymało aż trzy tysiące kilogramów!
Wedlin nagromadzono w ilości czterech
tysięcy kilogramów. Smakoszków zaspoko-
i 800 kg konserw mięsnych, wśród
których najwięcej jest tzw. golonki.

Jeśli chodzi o tłuszcz, masła przygoto-
wano w ilości ponad 500 kilogramów,

olej natomiast i margaryna będzie do na-
bycia w każdej ilości. Równie bogato
zaopatrzony jest dział słodczy, bowiem
cukrów i czekolady jest aż 2 tysiące kilo-
gramów.

W dowolnych ilościach znajdują się
również konserwy rybne i przetwory
owocowe, oraz mąka, cukier itd. Świe-
żych owoców natomiast zmagazynowano
500 kilogramów.

Liczne niespodzianki a nawet rewela-

„Pingwiny” pod kluczem

Zamknięto wytwórnię lodów za skandaliczne brudy i nieporządki

Główna komisja sanitarna przeprowa-
dziła wczoraj drugą generalną kontrolę
miasta, sprawdzając w jakim stopniu re-
alizowane są zarządzenia sanitarne.

M. in. zlustrowano wytwórnię lodów
„Pingwin” przy ul. Piotrkowskiej 39.
Stwierdzono brudy, niepokryte farbą ob-
ję ściany, niezabezpieczenie produktów
itd. Zarządzono unieruchomienie zakładu
do czasu doprowadzenia go do należytego
stanu sanitarnego.

Na Zielonym Rynku stwierdzono sprze-
dż nabiła wprost „z bruku”. Zwrócono
się do zarządu targowisk miejskich o
zmontowanie straganów.

W kilku posesjach skonstatowano brak
ustępów. Przy ul. 11 Listopada 42 loka-
torzy zmuszeni są korzystać z ustępów w
pobliskich domach i to za... opłatą. Pole-
cono Zarządowi Nieruchomości wybudowa-
ć ustępy. W niektórych posesjach po-
ciągnięto dozorców domowych do odpo-
wiedzialności za brudy, nakładając na
winnych mandaty karne.

Zlustrowano też zsympisko śmieci przy
ul. Okopowej. Olbrzymi głęboki dół wy-
pełniony był nieczystościami, rozsiewają-
cymi fetor. Zarządzono pokrycie ogólne-
go zsympiska gruzami i ziemią. Praca ta
potrwa do połowy lata.

Walczymy z biurokracją!

SZYBCIEJ I LEPIEJ

załatwiani będą interesanci samorządu łódzkiego. — Od poniedziałku godziny przyjęć: 8.30 — 13-ta

Samorząd łódzki energicznie zabrał się do odbiurokratyzowania swoich
agend. Prezydium Zarządu Miejskiego wydało obecnie specjalny okólnik,
ustalający zarówno sposób urzędowania jak i godziny przyjęć interesantów,
których należy załatwiać tak, aby traciли jak najmniej czasu.

Okólnik wyraźnie podkreśla, że pod-
czas wykonywania swych funkcji urzędo-
wych pracownicy powinni mieć na wzglę-
dzie przede wszystkim interesy zgłasza-
jących się petentów.

Począwszy od nadchodzącego poniedział-
ku we wszystkich agendach administra-
cyjnych Zarządu Miejskiego obowiązować
będą jednakoowe godziny przyjęć intere-
santów. Przyjęcia odbywać się będą od
godziny 8.30 rano do godziny 13-tej. Przy
wejściu do każdego urzędu wywieszona
zostaną odpowiednie tabliczki informują-
ce o tym publiczność.

Urzędowanie rozpocznie się wszędzie,
jak obecnie o godz. 8 rano. Pierwszych
30 minut urzędnicy powinni poświęcić na
przygotowanie spraw mających zgłosić się
petentów, tak, aby ci nie musieli tracić
zbędnego czasu na otrzymanie zaświad-
czeń, decyzji itp. Interesanci będą dzięki
temu załatwiani lepiej i szybciej.

Po zakończeniu godzin przyjęć perso-
nel urzędów załatwiać będzie sprawy bie-
żące, rozpatrywać podania i przygotowy-
wać materiały na dzień następnny.
We wspomnianym wyżej okólniku wła-
dze miejskie zaznaczyły również, że nale-

ży unikać zbyt rygorystycznego i bezdusz-
nego przestrzegania ustalonych godzin
przyjęć w urzędach, to znaczy, że w uza-
sadnionych przypadkach interesanci,
szczególnie zamiejscowi, a w razie moż-
ności i miejscowi, winni być przyjmowani
i poza ustalonymi godzinami przyjęć.
Zwłaszcza wtedy, gdy nie wpłynęło to
ujemnie na ogólny tok pracy urzędu.

Tyle okólnik. Sprawa została słusznie
postawiona przez kierownictwo samorzą-
du łódzkiego. Głos mają teraz urzędnicy.
Niewątpliwie kolektyw pracowników miej-
skich okólnik ten wykona zgodnie z jego
duchem, ku zadowoleniu dziesiąt-
cy interesantów, załatwiających codzien-
nie swe przeróżne sprawy w biurach i in-
stytucjach! (cis)

ZAMACH SAMOBÓJCZY

25-letnia Zofia Polesińska (Drewnowska 78)
udała się na cmentarz przy ul. Ogrodowej w
celach samobójczych i zażyła esencji octowej.
W stanie ciężkim przewieziono ją do szpi-
tala Bonifraterów.

Azja budzi się!...

Krzycki z automatem w dłoni skoczył naprzód w wir walki. Za nim ruszył porwany jego brawurą oddział młodych Wietnamczyków. Francuzi bronili się z zacięciem, ale długo nie mogli wytrwać.

Nagle w tragicznym dla najeźdźców momencie ukazały się w wąwozie wodącom do kotliny nowe oddziały francuskich wojsk. Teraz szala zwycięstwa przechyliła się na stronę wrogów. Wtem Krzycki zatrzymał swój wzrok na zboczach górskim i wpadł na genialny pomysł.

Jednym skokiem dopadł do stromego zbocza i zaczął się wdrapywać na sam szczyt. W górę piętrzyły się stuletnie gałęzie utrzymujące jedynie chwiejną równowagę. Porucznik popchnął silnie jeden z nich i w chwili potem cała lawina kamieni ruszyła w wawóz. Rozległy się krzyki przerażenia i jęki rannych.

Kafłowski walczy

KAFŁOWSKI, jak wiadomo, przegrał w ubiegłą niedzielę przez nokaut z Marcinkowskim i, w myśl przepisów, pauzować winien 4 tygodnie. Kafłowski skorzystał jednak z klauzuli, która pozwalała na wcześniejszy start, po zbadaniu za wodnika przez lekarza PZB i będzie walczył na mistrzostwach Polski.

Mistrzostwa bokserskie Polski przyspieszono o jeden dzień. Odejdą się one w dniach: 5, 6, 7 i 8 maja we Wrocławiu.

Pierwsze mecze o puchar im. Kałuży

Reprezentacja Łodzi wygrała z Warszawą 2:1 (1:1). — Fatalną bramkę zawiń! Skromny

Wczoraj rozpoczęły się rozgrywki o puchar im. Kałuży. Na pierwszy ogień poszły mecze: Warszawa — Łódź, Poznań — Kraków, Śląsk Górny — Śląsk Opolski, który po raz pierwszy w tych rozgrywkach bierze udział.

Spotkania wczorajsze mają swoją wielką wagę, bowiem w zależności od formy wykazanej przez zawodników ustalony będzie skład reprezentacji państwowej na zawody międzypaństwowe z Rumunią. Mecze wczorajsze odbyły się w Warszawie, Poznaniu i Chorzowie.

Start reprezentacji Łodzi wypadł niespodziewanie dobrze. Niespodziewanie, ponieważ mało było takich, którzy oczekiwali sukcesu, bowiem do tego nie upoważniała katastrofalna klęska łódzkiej

ligowców w Poznaniu a przecież na ligowym zespole LKS. Włóknarz oparto reprezentację Łodzi. Trzeba też wziąć pod uwagę, że przeciwnik był poważny, bowiem stolica zmobilizowała z graczy Polonii i Legii najsilniejszy zespół.

Tymczasem przebieg gry dowiódł, że drużyna łódzka znajduje się w dobrej formie. Przede wszystkim sprawnie działała atak. Znowu tym razem wyróżniła się prawa strona, a więc Hogendorf. Bardzo do brzo grała również obrona. Mecz zakończył się zwycięstwem reprezentacji Łodzi 2:1 (1:1).

Trzeba przyznać, że do zwycięstwa tego przyczynił się w dużej mierze bramkarz Skromny, który w sposób fatalny zawiń drugą bramkę. Bramka ta padła na 5 mi-

nut przed zakończeniem meczu z rzutu wolnego, bitemo przez Jędrzejczyka z odległości około 50 metrów! Skromny w tym wypadku zawiódł kompletnie. Do pauzy bramkę dla Łodzi zdobył Hogendorf, natomiast jedyną bramkę dla Warszawy uzyskał do pauzy Świczarz. Mecz zgromadził około 8 tys. widzów. Sędziował Przybysz. Tak więc w pierwszym spotkaniu rozegranym na obcym terenie Łódź zdobyła dwa cenne punkty.

Śląsk — Śląsk Opole 2:1 (2:0)

W Chorzowie odbył się mecz o puchar im. Kałuży pomiędzy reprezentacjami Górnego Śląska i Śląska Opolskiego. Zawody te, mimo dnia powszedniego, zgromadziły 8 tys. widzów. Po ciekawej i równorzędnej grze zwyciężył Śląsk w stosunku 2:1.

Do pauzy reprezentacja Śląska miała wyraźną przewagę nad przeciwnikiem i uzyskała dwie bramki przez Muskałę i Barańskiego. Po przerwie obraz gry zmienił się wyraźnie. Teraz do głosu doszła drużyna Opola i w wyniku szeregu przeprowadzonych ataków udało się uzyskać jej honorowy punkt. Zdobywcą tej bramki jest Krasówka, jeden z najlepszych graczy drużyny. Sędziował Terlecki.

Poznań — Kraków 3:1

Rozegrany w Poznaniu międzyokręgowy mecz piłkarski Poznań — Kraków zakończył się wielką sensacją sportową. Mecz wygrali piłkarze Poznania 3:1. Do przerwy Poznań prowadził 2:0.

Drużyna poznańska przewyższała piłkarzy krakowskich przede wszystkim dyspozycją strzałową.

Posel Motyka

mianowany dyrektorem GUKF

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Prezesa Rady Ministrów mianował Dyrektorem Głównego Urzędu Kultury Fizycznej sekretarza Zarządu Głównego ZMP, posła Lucjana Motykę.

Prezes Rady Ministrów powierzył dotychczasowemu dyrektorowi GUKF inż. Kucharowi organizację produkcji sprzętu sportowego i inwestycji sportowych.

Sportowcy LKS Włóknarz w pochodzie 1-go Maja

Zarząd LKS Włóknarz podaje do wiadomości wszystkich członków Klubu, że zbiórka w dniu Święta Pracy 1-go Maja została wyznaczona o godz. 6.45 na stadionie przy Al. Unii 2.

Wszyscy sportowcy LKS Włóknarz, biorący udział w pochodzie w grupie klubowej automatycznie są zwolnieni z udziału w grupach pochodowych zakładów pracy, szkół, dzielnic partyjnych itp.

OFIARY

zł. 200 ofiarowano bezimiennie na Łódzką Radzie Radiową.

Akademia, defilada i wyścigi

Sportowcy Łodzi przygotowują się do uroczystego obchodu Święta Pracy

Zarząd ŁOZKol. podaje, że w dniu Święta Pracy 1-go Maja wszyscy kolarze mają się stawić na zbiórce przed Szkołą Przemysłowo Techniczną, ul. Zeromskiego 115 godz. 7.15.

W pochodzie 1-szo Majowym obowiązuje się wziąć udział nie tylko zawodnicy, ale i turyści oraz działacze kolarscy.

Zawodnicy obowiązuje się zabrać kostiumy sportowe, gdyż jeżeli pogoda dopisze, będą w nich defilować.

Zarząd Okręgu organizuje w dniu 1-go Maja propagandowe wyścigi kolarskie na torze w Helenowie. Początek imprezy o godz. 17-ej.

Kierownicy Sekcji dopilnują pod osobistą odpowiedzialnością, aby w pochodzie na starcie wyścigów nie zabrakło żadnego z kolarzy licencjonowanych i kartowiczów.

Zawodnicy stawiają się w Helenowie o godz. 16-ej.

Zarząd „WIDZEW” wzywa wszystkich działaczy i członków Klubu do bezwzględnej stawienia się w dniu 1 Maja br. o godz. 6.00 rano w lokalu własnym przy ul. Armii Czerwonej 77

Zawodnicy czynni, zgłaszają się w przeddzień tj. dn. 30 kwietnia o godz. 18-ej na boisku dawnej Wimy, celem pobrania odpowiedniego sprzętu sportowego.

W myśl zarządzenia Związków Zawodowych sportowcy pracujący w poszczególnych zakładach pracy biorą udział w ogólnym marszu sportowców.

„Związkowiec — Zryw” wzywa wszystkich członków do obowiązkowego przybycia w dniu 29 kwietnia br. do lokalu Klubu ul. Pogonowskiej Nr. 82 o godzinie 18-ej na Akademię 1-szo Majową.

Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

Na boisku ARCO odbędą się w dniu 1-go Maja szereg ciekawych imprez. Zapoczątkuje je mecz piłkarski o godz. 15 ARCO — LKS. Włóknarz i zawody lekkoatletyczne, o godz. 17.30 rozpocznie się turniej piłki ręcznej ARCO — Łódzianka (siatkówka męska i żeńska oraz koszykówka męska) a o godz. 20 w ogrodzie przy ul. Kątnej 17 zawody bokserskie. Wstęp bezpłatny.

Na turniej do Poznania

wyjeżdżają jutro ping pongiści Łodzi

Ping-pongiści ŁODZI zostali zaproszeni na ogólnopolski turniej tenisowy do POZNANIA, który odbędzie się w sobotę z racji Międzynarodowych Targów. ŁOZTS. skorzystał z zaproszenia i wysłał zawodników: KRZYSIK, GRZELCZYK i GUZIK (LKS Wł.) BADOWSKI (Związkowiec) i BEDNAREK (Ogniwo) oraz

zawodniczki: DOBROWOLSKA (LKS. Wł.) HEINRICH i JUSZCZAK (Łódzianka) i WOJKOWSKA (Lechia Tom.) Z zawodnikami wyjeżdżają prezes ŁOZTS. Orszulak i sekretarz Dressler. Zbiórka zawodników na dworcu Łódź Kaliska w sobotę o godz. 5.30 rano.

1000 Akademików na starcie Biegów Narodowych

Łódzcy akademicy chcą w tegorocznych Biegach Narodowych wykazać się znaczącą liczbą startujących, niż to miało miejsce w latach ubiegłych. Akademickie Zrzeszenie Sportowe, klub AZS i uczelniane kółka sportowe AZS czynią usilne starania, by przez Biegi Narodowe (jedną z prób do Odznaki Sprawności Fizycznej), zjednać do wychowania fizycznego i sportu jak najliczniejsze rzesze akademików.

Jak się dowiadujemy, AZS ma tym razem nadzieję na start co najmniej 1.000 studentów (tek) w Biegach Narodowych dnia 8 maja.

Wydana przez AZS do łódzkich studentów ulotka propagandowa przez swoją przemyślaną i sugestywną treść powinna nakłonić naszych akademików do licznego udziału w masowych imprezach sportowych.

ANDRZEJ ZAWSKI

68)

— ... Otóż stojąc garnizonem w oazie Seif, zaprzyjaźniłem się z arabską tancerką Fahirą, która polubiła mnie szczególnie i opowiadała nieraz o różnych wędrownych albo mniej prawdopodobnych historiach.

W pewien księżycowy wieczór udałem się razem daleko za obręb oazy i znaleźliśmy się w urwistym wąwozie skalnym, do połowy przysypanym piaskiem. Nazywał się on „Wąwozem tajemnym”, tajemniczym. Ta oryginalna nazwa zastrygotała mnie, a kiedy zapytałem o jej genezę, Arabka siedząc razem ze mną na kępcie żółtej trawy, opowiedziała mi następującą historię.

Może sześćset, a może siedemset lat temu, panował w dalekiej krainie Marokko hiszpańskich wielki władca nazwiskiem Omar. Słynął on ze swoich rycerskich cnót i światobliwości — ale że sam

był mężem sprawiedliwym, wierzył w prawość innych i dlatego padł ofiarą swoich chytrych sąsiadów.

Napadnięty zniechęca przez nich Omar bronił się po bohatersku przez pięć lat, zadziwiając cały świat swoim męstwem. Aliści przemoc wrogów była tak wielka, że szlachetny Omar zrozumiał, iż nie obroni swojej ojczyzny.

Widząc, że wszystko stracone, opuścił kraj.

Wygnanemu władcy towarzyszyło trzy tysiące najwierniejszych maurytańskich żołnierzy, którzy przysięgli na Allaha i jego sługę Mahometa, że nie opuszczą swego pana w niedoli.

Wygnańcy z Hiszpanii Omar przeobraził się do Marokka i tutaj założył nowe państwo. I znowu zasłynął jako władca święty, dzielny i sprawiedliwy.

Niedługo jednak trwało jego panowanie.

Sąsiednie szczepy berberyjskie połączyły się razem i napadły na gród Omarów.

Obleżenie trwało przeszło rok. Wielu rycerzy zginęło na murach broniącej się twierdzy, Omar zaś odważnie wystawiając się na włócznie i strzały przeciwników, dawał znowu dowody takiego męstwa, że cała Afryka śpiewała pieśni o jego czynach i podziwiała jego bohaterstwo.

Jednakże w obleżonym mieście zabrakło żywności, a tymczasem coraz większa ilość wrogich plemion rozbijała swoje namioty pod murami nieszczęśliwego grodu.

Z trzech tysięcy rycerzy Omara zostało przy życiu już tylko pięćuset, a żywności mieli jeszcze tylko na jeden dzień. Wtedy Omar zgromadził swoich poddowodów i powiedział do nich:

— Nie przystoi to honorowi rycerskiemu, ażeby dostać się w jarzmo niewoli. Twierdzy nie obronimy, pozostało nam tylko jedno...

— Radź i rozkazyj! — krzyknęli wodzowie.

— Dziś w nocy zbierzemy się wszyscy, którzyśmy jeszcze zostali przy życiu obok południowej bramy. Otworzy-

my ją szeroko, wypadniemy zwałą gromadą, przebijemy się mieczami przez ciżbę nieprzyjaciół i ruszymy na południe: w daleką Saharę, gdzie znajdziemy nową dla siebie ojczyznę!

I tak się też stało, jak rozkazał mądry Omar.

O godzinie dwunastej w nocy zebrało się przy południowej bramie pięćuset okrytych żelaznymi zbrojami rycerzy. Szeroko otworzyli oba skrzydła bramy, opuścili zwodzony most i runęli przed siebie.

Widocznie ktoś przestrzegł oblegających o zamiarach załogi, albowiem chwili oni i oto hufcowi Omara zastąpiły drogę nieprzeliczone gromady piesznych.

Ale zakuci w żelazo rycerze nie ulegli się przeważeniu. Wiodła ich rozpacz i dzielny Omar. Błyskawicami swoich mieczy rozbili ściany przeciwników i po trupach ich jak żelazna burza poszli dalej.

Raz jeszcze usiłowała powstrzymać ich wielka masa konnicy. Ale tak, jak o rafę granitową odbija się uderzenie fali morskiej, tak i konnica berberyjska, rażona mieczami rycerzy Omara, nie zdolała ich przerwać i ustąwszy pobojuwisko stosami trupów, cofnęła się w nieładzie.

(D c n)